

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 478/2515

นางดี พานทอง ที่ 1 นางจันทร์ พรหมสังหาร ที่ 2 โจทก์ นายอู๋ คำมี ที่ 1 นายด้วง ทองเรไร ที่ 2 จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 137, ป.อ. มาตรา 172, ป.อ. มาตรา 173, ป.อ. มาตรา 179, ป.อ. มาตรา 180, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 83, ป.วิ.อ. มาตรา 158, ป.วิ.อ. มาตรา 4, ป.วิ.อ. มาตรา 5, ป.วิ.อ. มาตรา 6

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยกระทำความผิดฐานแจ้งความเท็จเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน ในขณะที่มารดาโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินตามโฉนดนั้นยังมีชีวิตอยู่มารดาโจทก์จึงเป็นผู้เสียหาย แม้โจทก์ซึ่งเป็นบุตรเป็นทายาทผู้รับมรดกที่ดินตามโฉนดนั้นเพิกถอนการกระทำของจำเลยหลังจากที่มารดาโจทก์ตายแล้ว โจทก์ก็ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยเป็นคดีอาญาในข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองทราบดีว่านางสุกและโจทก์เป็นเจ้าของที่ดินโฉนดที่ 4145 แล้ว เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2512 จำเลยทั้งสองร่วมกันมีเจตนาทุจริต ให้จำเลยที่ 1 นำเอาความที่รู้ดีว่าเท็จ ไปแจ้งทำคำตราสินที่อำเภอเมืองสระบุรี ว่าโฉนดที่ 4145 หายแล้วนำเอาคำตราสินนั้นไปแสดงเป็นหลักฐานเพื่อขอให้เจ้าพนักงานที่ดินออกใบแทนโฉนดให้เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2512 เจ้าพนักงานที่ดินหลงเชื่อออกใบแทนโฉนดให้เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2512 แล้ว จำเลยที่ 1 โอนขายที่ดินโฉนดดังกล่าวให้จำเลยที่ 2 ไปในวันเดียวกันและต่อมาเมื่อต้นเดือนเมษายน 2512 จำเลยที่ 2 พาผู้ใหญ่บ้านไปห้ามมิให้โจทก์กับพวกตัดไม้ในที่ดิน และจำเลยที่ 2 ไปร้องต่ออำเภอและแจ้งต่อพนักงานสอบสวนว่านางสุกและนายแดงคนของโจทก์ลักตัดไม้ของจำเลยโดยจำเลยทราบดีว่าไม่มี การทำลายทรัพย์สินหรือลักทรัพย์ เหตุเกิดที่ตำบลปากเพรียว อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 172, 173, 179, 180, 341, 83 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้วสั่งว่าคดีมีมูลเฉพาะข้อหาแจ้งความเท็จแก่เจ้าพนักงานแต่โจทก์อ้างบทกฎหมายมาทำัยฟ้องผิดพลาดให้ประทับฟ้องในข้อหาแจ้งความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137 ข้อหาอื่นให้ยกฟ้องจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ โฉนดที่กล่าวถูกขโมยลักไป จำเลยที่ 1 จึงขอออกใบแทนโฉนดและรับโอนมรดกโดยสุจริต ถูกต้องตามกฎหมายจำเลยที่ 2 ซื้อที่ดินโดยสุจริต เสียค่าตอบแทนและจดทะเบียนสิทธิโดยสุจริต ไม่รู้เห็นเกี่ยวข้องกับข้อหาแจ้งความเท็จ และจำเลยทั้งสองตัดฟ้องว่าโจทก์ไม่เป็นฟ้องที่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 โจทก์ขอเพิ่มเติมฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 137 ศาลชั้นต้นสั่งอนุญาต และพิจารณาแล้วฟังว่า เหตุเรื่องนี้เกิดขึ้นในขณะที่นางสุกซึ่งเป็นมารดาโจทก์ยังมีชีวิต นางสุกย่อมเป็นผู้เสียหายเมื่อนางสุกตายกรณีไม่ต้องด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 4, 5, 6 โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง พิพากษายกฟ้องโจทก์โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า โจทก์ไม่เป็นผู้เสียหาย ไม่มีอำนาจฟ้อง พิพากษายืนโจทก์ฎีกาต่อมาศาลฎีกาพิจารณา คดีได้ความว่าเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2512 จำเลยที่ 1 นำข้อความไปแจ้งต่อนายสง เจริญวัย ปลัดอำเภอเมืองสระบุรี ว่าเมื่อประมาณวันที่ 1 มกราคม 2512 โฉนดเลขที่ 4145 ซึ่งมีชื่อนายบุญ นางสะดี บิดามารดา จำเลยที่ 1 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ หายไปจากตู้เสื้อผ้านั้นวันเดียวกันนั้นมีประกาศของสำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี 2 ฉบับ ฉบับหนึ่งใจความว่าจำเลยที่ 1 ขอออกใบแทน

โฉนดเลขที่ 4145 อีกฉบับหนึ่งใจความว่า จำเลยที่ 1 ขอรับมรดกที่ดินตามโฉนดที่ดังกล่าว และนาง สุกมารดาโจทก์ตายเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2512 ต่อมาวันที่ 27 มีนาคม 2512 เจ้าพนักงานที่ดิน จังหวัดสระบุรีออกใบแทนโฉนดเลขที่ 4145 ให้จำเลยที่ 1 จำเลยที่ 1 โอนขายที่ดินตามโฉนดนั้นให้ จำเลยที่ 2 ไปในวันเดียวกัน เห็นว่า แม้รับฟังตามฟ้องโจทก์ว่านางสุมารดาจำเลยที่ 1 ขายที่ดิน ตามโฉนดเลขที่ 4145 และมอบโฉนดนั้นให้นางสุกมารดาโจทก์ และจำเลยที่ 1 แจ้งความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานว่าโฉนดดังกล่าวหายไปก็ตาม แต่ในวันที่ 23 มกราคม 2512 ที่เกิดเหตุนี้นางสุก ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินและเป็นผู้ยึดถือโฉนดเลขที่ 4145 ยังมีชีวิตอยู่ นางสุกจึงเป็นผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำของจำเลยที่ 1 แต่เมื่อนางสุกตายแล้ว ประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 4, 5, 6 ไม่ให้อำนาจโจทก์ฟ้องคดีแทนนางสุกได้ แม้โจทก์จะเป็นบุตร และทายาทผู้รับมรดกที่ดินตามโฉนดเลขที่ 4145 ของนางสุก และโจทก์เพ่งทราบการกระทำของ จำเลยที่ 1 หลังนางสุกตาย แต่สิทธิฟ้องคดีอาญาเป็นเรื่องเฉพาะตัวไม่ตกทอดมายังโจทก์ และที่ดิน กับโฉนดเลขที่ 4145 ก็เพิ่งจะตกเป็นของโจทก์ภายหลังวันจำเลยที่ 1 กระทำผิด โจทก์จึงไม่เป็น ผู้เสียหายและไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยในข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137 ที่ โจทก์ฟ้องโดยนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 149/2492 คดีระหว่าง พนักงานอัยการและพันเอกชิต ป.มัธยมจันทร์ กับพวก โจทก์ นายอดิหมิง แซ่เบ๊ กับพวก จำเลย ศาลล่างทั้งสองพิพากษาชอบแล้ว ฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้นพิพากษายืน ให้ยกฎีกาโจทก์

องค์คณะ

ประพจน์ ธีระวัฒน์ · เฉลิม ทัทภิรมย์ · ดวง ดีวาจัน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/478/2515>